

самата византійска имперія съ много ёще голѣмы и малкы държавицы отъ старыя материкъ; а за да създадѣтъ Гърцитѣ едно Патріаршество подъ име *Велика черкова* и Вселенска, трѣбаше да съсыпѣтъ патріаршествата, независимыѣ черкови на другыѣ христѣнскы народы въ Имперіята.

Тѣй са създаде грѣцката патріархія въ столицата на Кесаритѣ новоримскы, сега на великыѣ Султаны, и не трѣба никакъ да са чудимъ, като гледамы новыѣ фанаріоты да турѣтъ въ дѣйствиѣ релігіозныя вандализмъ, който толкозъ чудно послужи на самолюбіето на тѣхныя Отецъ. Защото другыѣ православны патріарси сѣ опазили и сѣкогы ще пазѣтъ тѣхныѣ каноническы титлы: *Александрійскый, Антиохійскый, Іерусалимскый*. Но щомъ Византія станѣ на Константинополь, Цариградъ, една иѣстна титла *Константинопольскый* Патріархъ малка са видѣше на негова Епископъ. Една народна титла — грѣцкый патріархъ, българскый патріархъ, сръбскый, русскый, францушкый (ако да имаше), за него бѣше една титла твърдѣ смирена и долня! Неговото самолюбіе безъ граница, като пригрѣщаше цѣла вселенна, трѣбаше му или искаше и една пакъ голѣма титла; слѣдов. той зе исполниската титла «*Вселенскый Патріархъ*.»

За да свади най-послѣ тѣзи несъизмирима гордость, Богъ подбуди единъ челоуѣкъ, единъ извънреденъ челоуѣкъ — Мохаммедъ, арабскый пророкъ. Благодареніе на неуморната дѣятелность на този челоуѣкъ, колкото и на ентузіастическото възбужденіе дадено отъ него на арабскыѣ и турскы народы, грѣцкыйѣ цариградскый патріархъ завчасъ са памѣри токо между стѣныѣ на Византія. Но приземаньето на Византія отъ Мохаммеда II или, подобръ, преображеніето на новыя Римъ въ нова Мекка, вмѣсто да погаси жедата, която мѣчеше съ вре-